

श्री. दादापाटील राजले शिक्षण संस्थेने

दादापाटील राजले कृता व विद्याल
महाविद्यालय, आदिनाथनगर

25
१०१०

ता. पाठडी, जि. अहमदनगर
(नंक पुनर्मूल्यांकन - 'व' श्रेणी)

साधित्रीवाई पुले पुणे विद्यापीठ, पुणे
गुणवत्ता सुधार योजने अंतर्गत
इतिहास विभाग आयोजित

राज्यस्तरीय चर्चासत्र
मराठ्यांचा सामाजिक, आर्थिक व प्रशासकीय इतिहास
(शनिवार दि. ४ फेब्रुवारी २०१७)

* संपादक *

प्रा. राजू पोलप

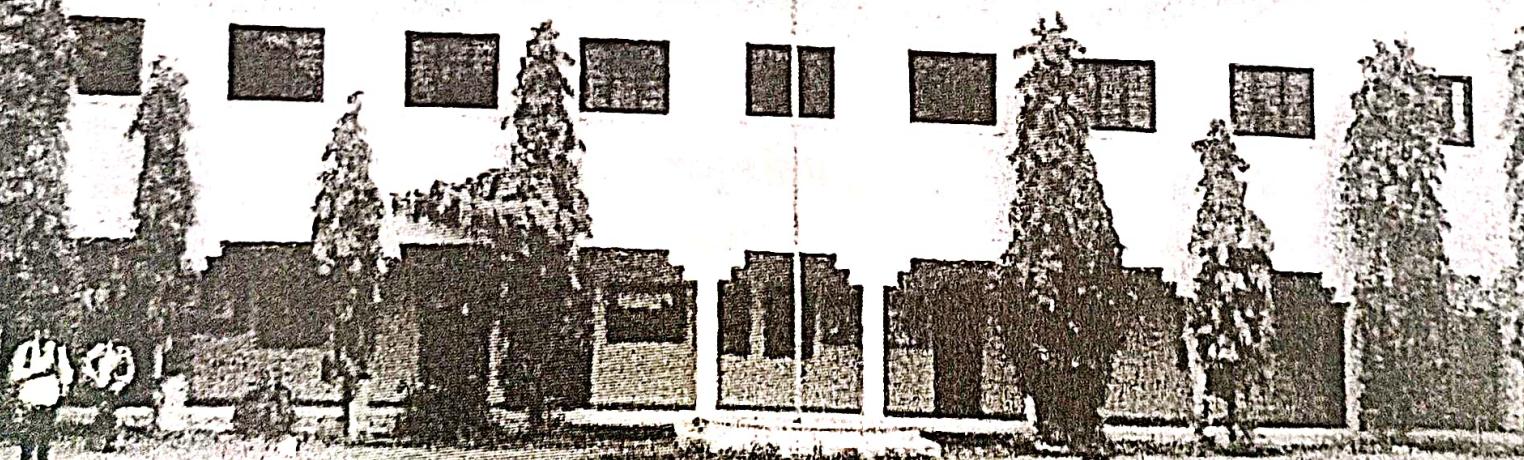
* आयोजक *

प्राचार्य डॉ. राजधर टेमकर

* सहसंपादक *

प्रा. आसाराम देसाई

DR DR PATIL RAJALE ARTS & SCIENCE COLLEGE ADINATHNAGAR

ISBN-978-93-83401-46-8

श्री. घारापाटील राजके शिवाणरत्नयेदे

दादापाटील राजके कला व विज्ञान महाविद्यालय

आधिनाथनगर, ता. पाठडी, जि. आहमदनगर
(भैंक पुनर्मूल्यांकन - व्याख्येणी)

साहित्रीयाई फुले पुणे विद्यापीठ, पुणे
गुणवत्ता सुधार योजने अंतर्गत
इतिहास विभाग आयोजित

राज्यस्तरीय चर्चासत्र

मराठ्यांचा सामाजिक, आर्थिक व प्रशासकीय इतिहास

(शनिवार दि. ४ फेब्रुवारी २०१७)

आयोजक
प्राचार्य डॉ. राजधर टेमकर

संपादक
प्रा. राजू घोलप

सहसंपादक
प्रा. आसाराम देसाई

अ.क्र.	शोधनिवंध	संशोधकार्चे नांव	पृ.क्र.
२१	शिवकाळातील-अंतर्गत व्यापाराचे योगदान	प्रा. संदिप बावासाहेब राजभोज	८६ ते ९०
२२	मराठेकालीन गावगाड्याचे शिलेदार : बलुतेदार व फिरस्ते	प्रा. किरण सर्जेराव पवार	९१ ते ९४
२३	मराठेकालीन जातिव्यवस्था	प्रा. रमेश अंवत्रष्टी शितोळे	९५ ते ९७
२४	मराठ्यांचा सामाजिक इतिहास	प्रा. नंदु पेंत्रस सदाफळ	९८ ते १०१
२५	मराठ्यांचा सामाजिक इतिहास : एक अभ्यास	प्रा. सचिन गोवर्धन कांबळे अजित लक्ष्मण भालसिंग	१०२ ते १०४
२६	मराठ कालीन समाज आणि दैनंदिन जीवन पद्धती: एक अभ्यास	प्रा. अंभिमन्यु भास्कर गायकवाड	१०५ ते १११
२७	शिवकालीन जमीन महसूल व्यवस्था	प्रा. शितल अरविंद धरम	११२ ते ११५
२८	पेशवेकालीन वॅकिंग व्यवस्था (पेढी व्यवहार)	प्रकाश बाबुजी पांढरपिसे	११६ ते १२०
२९	मराठ्यांचा सामाजिक इतिहास - जाती व्यवस्था, त्त्वयांची स्थिती, गावगाडा	हेमा गजानन गाभणे	१२१ ते १२६
३०	मराठेकालीन नाथ संप्रदाय विशेष संदर्भ मढी	संदिप भाऊसाहेब फऱ्खरे	१२७ ते १३०
३१	सरसेनापती उमावाई दाभाडे यांचे सामाजिक व धार्मिक कार्य	कर्दीर कासम शेख	१३१ ते १३२
३२	सरलज्जर नारायणराव पाटणकर यांना कर्नल वेलस्ली वांनी पाठविलेले इ.स. १८०३ चे पत्र	अमोल दिनकर गायकवाड	१३३ ते १३८
३३	१७ व्या शतकातील शिवकालीन चलन	मन्सुर महमद सुतार	१३९ ते १४३
३४	शिवकालीन प्रशासनाची सामाजिक सर्वसमावेशकता	मोना लक्ष्मण दळवी	१४४ ते १४६
३५	शिवकालीन चलनव्यवस्था : एक अभ्यास	योगिता अशोक बारहाते	१४७ ते १५०
३६	शिवकालीन मुलकी प्रशासन	प्रा. जो.टी. अकोलकर	१५१ ते १५३

मराठा मंडळाच्या काळातील मराठी सत्तेचा विस्तार: एक अभ्यास

प्रा. सचिन गोवर्धन कांबळे
भारतीय जैन संघटनेचे कला, विज्ञान
वाणिज्य महाविद्यालय, वाघोली
फोन : ९६२३६७९४५०

अजित लक्ष्मण भालसिंग
संशोधक विद्यार्थी
सावित्रीवाई फुले पुणे विद्यापीठ, पणे
फोन: ९९६०७०६९२८

छत्रपती राजाराम महाराजांच्या काळात मराठा स्वातंत्र्ययुद्धामध्ये मराठा मंडळ अस्तित्वात आहे. छत्रपती शाहू महाराजांच्या काळात वाळाजी विश्वनाथ व पहिला वाजीराव यांच्या प्रयत्नामुळे हे मंडळ अधिकच वळकट व विस्तारवादी वनले. मराठा राज्याचे संरक्षण व विस्तार करणे या तत्वास अनुसरूनच मराठी मंडळाचा उदय झाला होता. मुळातच छत्रपती संभाजी महाराजांच्या मुत्यूनंतर औरंगजेवाने मराठी सरदारांना जहागिरीचे अमिय दाखवून आपल्या वाजूस वळवून घेण्याचा प्रयत्न सुरु केलेला होता. छत्रपती शाहू व ताहिबाईच्या काळात मराठा सरदारांचे महत्व वाढले या संघर्षाचा फायदा घेवून मराठा सरदार वङ्ग करू लागले. अष्टप्रधान मंडळाची अवस्थाही दुवळी वनलेली होती. त्यामुळेच मराठा सरदारांना पराक्रमासाठी नवे क्षितीज निर्माण करून देणे ही काळाची गरज वनलेली होती. हे लक्षात घेवून वाळाजी विश्वनाथ याने मराठा मंडळाची योजना तयार केली होती.

प्रस्तुत शोधनिवंधाच्या माव्यमात्रुन मराठा मंडळाच्या काळात मराठी सत्तेचा विस्तार व विविध मराठी वराण्यांचा पराक्रम व त्यांचे कार्य यावर प्रकाश टाकला आहे.

मराठी मंडळाचा विस्तार व मराठी सरदारामध्ये ऐक्य निर्माण करणे हाच उद्देश त्तेनोर ठेवून मराठा मंडळाचा उदय झालेला होता. मराठी सरदारांना प्रदेश वाटून देवून त्या प्रदेशातून चौथाई व सरदेशमुखी वसुल करण्याचे अधिकार वहाल केले गेले. त्यासाठी त्यांना स्वतंत्र फौजा उभारण्याची परवानगी दिली. यातुनच मराठा राज्याला सामर्थ्यशाही वनविष्यासाठी, आपापसात वतनासाठी भांडत असलेल्या शुर मराठा सरदारांना कर्तृत्वाची नवि दिशा दाखवणे ही काळाची गरज ओळखून वाळाजी विश्वनाथ याने संघटित केले. यातुनच सामर्थ्यवान मराठा मंडळाचा उदय प्रत्यक्षात आला. स्वराज्याचे रूपांतर साम्राज्यात होवून संपूर्ण भारतभर मराठ्यांचे वर्चस्व, दरारा निर्माण झाला प्रत्यक्ष मोगल वादशाहस मराठ्यांच्या मदतीची गरज पडली^१.

मराठी सरदारांची कार्यक्षमता ओळखून स्वतंत्र प्रांत व जहागिरी कायम ठेवली विशेष म्हणजे नवीन सरदारांना नविन प्रांत देणे वहूमानांचा सन्मान देवून मराठा साम्राज्याविषयी प्रथमत: अस्या निर्माण केली उदा: 'खडेराव वभाडे यांस सेनापती, परसोजी भोसले यास सेनासाहेब सुभा' अशा पदव्या वहाल करून त्यांना खानदेश व वन्हाडमधील जहागिरी कायम केली. उदाजी पवार यास माळव्यात फत्तेसिंग भोसले अकलकोट, अशा विविध

जहागिरवर मराठा सरदारांची नियुक्ती करून त्या प्रांतातुन चौधाई व सरदेशमुखी गोळा कराण्याचे स्वतंत्र्य अधिकार त्यांना बहाल केल्यामुळे स्वतःचे अस्तित्व टिकवणे व मराठी राज्यासाठी लहणे यावर मराठा मंडळातील सरदारांचा विश्वास ठाम होत गेला. त्यातुनच शिवाजी महाराजांची परंपरा, सत्तेच्या समतोलाची जाणीव वतनाबद्दल प्रेम, ठराविक लफर ठेवून मध्यवर्ती सत्ता बोलविल त्यावेळी हजर राहण्याची सक्ती यामुळे मंडळाचे ऐक्यभाव वाढीस लागला.^१ त्यातुनच पुढे विविध घराण्यांची स्वतःच्या पराक्रमाने गुजरात, माळवा, राजपूताना, बुदेलखंड, गोडवन, ओरिसा व इतर भाग आपल्या नियंत्रणाखाली आणले. त्यातुनच भावी काळात मराठी सत्तेचा दबदबा निर्माण करणारे भोसले, शिंदे, होळकर, गायकवाड इत्यादी सरदारांचा उदय पुढे वाजीराव पेशव्याच्या कारकिर्दीत झाला. त्यांनी आपल्या घराण्यांच्या सत्ता मराठा मंडळाच्या धोरणानुसार भारतातील विविध प्रांतात प्रस्थापित केल्या.^२

वाजीरव पेशव्याच्या काळात उत्कर्षास पावलेले नागपूरचे भोसले घराणे, मराठ्यांच्या स्वांतर्यतंगामातुन नावारूपास आले. याच घराण्यातील परसोजी भोसले याने मराठा स्वातंत्र्य संग्रामध्ये अलौकिक पराक्रम गाजविला राजाराम याने त्यास 'सेनासाहेब सुभा' हे पद दिले पुढे याच घराण्यामध्ये रघुजी भोसले याने मराठी सत्तेच्या विस्तारात मोठी कामगिरी केली. वाजीराव यांच्या कारकिर्दीत १७३० ते १७४० या काळात रघुजीने गोडवनात व दक्षिणेकडे विलक्षण पराक्रम गाजविला. १७३८ मध्ये शाहूने रघुजीस सनद देवून लखनौ बुदेलखंड, अलाहावाद, दाजोपूर पाटणा, देवगड, भवरगड, चांदा इ. प्रांतावर मराठ्यांचे वर्चस्व मिळवले तर त्याच्याच काळात कनार्टक प्रांतावरी मराठी सत्ता विस्तारास गेली.^३ याशिवाय मराठा मंडळातील शिंदे घराण्यांनी मोठी कामगिरी मराठी सत्तेच्या विस्तारासाठी केली. १७३९ मध्ये वाजीराव याने भोपाळ या ठिकाणी निजामाचा पराभव केला. त्यावेळी प्रत्यक्ष राणोजी शिंदे हजर होता. १७३५ च्या मोहिमेस खानदुरान व वजीर कमरूदीन याचा पराभव करून नोव्हांकडून २२ लाख दंड वसूल केला मराठ्यांच्या उत्तरेकडील साम्राज्य विस्तारात राणोजी व त्यानंतर पुढे जयाप्पा शिंदे यांनी मोठे सहकार्य केले.^४

शिंदे घराण्याप्रमाणेच १७३५ मध्ये राणोजी शिंदे याच्या मदतीने मल्हारराव होळकर यानेही माळव्याच्या लढाईत पराक्रम गाजविला गनिमी कावा या युद्धतंत्राचा वापर करून ठत्तर प्रांतात मराठी सत्ता विस्तारण्याचे श्रेय मल्हारराव होळकर यास दिले जाते. याशिवाय याच काळाच्या दरम्यान गायकवाड घराण्याचाही मराठी सत्तेच्या विस्तारात मोठा सहभाग ठरला. १७५० पर्यंत या घराण्यानेही मराठा राज्य विस्तारण्यासाठी मोठे प्रयत्न केले. शिंदे, होळकर, भोसले, गायकवाड या सरदाराप्रमाणेच मराठा मंडळात पवार, बुदेले, आग्रे इ. घराण्यांनी वाजीरव पेशव्याच्या काळात मराठी सत्ता विस्तारण्याचा प्रामानिक प्रयत्न केला. गुजरात, माळवा, राजपूताना, गोडवन, ओरिसा व इतरही भाग मराठ्यांनी आपल्या वर्चस्वाखाली आणल शिंदे, होळकर, गायकवाड, भोसले, शिंदे, बुदेले हे उत्तरेती ल

मराठ्यांच्या सत्तेचे रक्षकांच बनले, पानिगतच्या अनर्थकारक युद्धानंतराही मराठा मंडळाने पूर्वीचे स्थान परत भिळवण्याचा प्रयत्न कोला, महादजी शिंदे इ.स १७८२ मध्ये झालेल्या सालबाईच्या ताहात टिकाव धरू शकाला प्रत्यक्ष भोगल बादशाहा आपल्या ताव्यात ठेवू शेकरला.

दक्षिणेतराही मराठी सत्तेच्या विस्तारात मराठा मंडळाच्या झालचालीच कारणीभूत ठगल्या सवणुरचा नवाब इक्केरीचे नायक, सीराचा राजा या सारख्या सरदारावर मराठ्यांनी वर्चस्य भिळवले, त्यानंतर हैदर व टिपू सुल्तान यांच्या सामर्थ्यालाही अव्हान देवू लागले. जवळजवळ उत्तर कर्नाटिक मराठ्यांच्या प्रत्यक्ष वर्चस्वाखाली आणण्यात हे मंडळ यशस्वी झाले.

प्रत्यक्ष या मंडळाच्या काळात मराठी सत्ता ही नावारूपास आली मात्र नानासाहेब पेशव्याच्या काळात मात्र सत्तावर्चस्व, चौधाई, खंडणी यामुळे सत्ता समतोलाचा अभाव, नव्या जुन्या सदस्यामधील मतभेद, मध्यवर्ती नियंत्रणाचा अभाव, वतनदारी पद्धतीमुळे मराठा सरदरात फुटिरता अधिकच वाढत गेली. माधवराव पेशव्याच्या मुत्युनंतर मराठा मंडळाचे नेतृत्व सांभाळण्याची कुवत पेशव्यात राहीली नाही. इंग्रजांची घेतलेली मदत या सर्वच कारणामुळे मराठा मंडळाचा न्हास घडून आला. असे जरी असले तरीही बाळाजी विश्वनाथ पासुन ते माधवराव पेशव्याच्या काळापर्यंत मराठी सत्तेच्या विस्तारात मराठा मंडळाचे मोठे दश म्हणावे लागेल.

संदर्भ व तळटिपा:-

१) मोरे अरुणा, डॉ नवथर भारती, मराठ्यांचा इतिहास अर्थव्र्त प्रकाशन, पुणे, प्रथमावृती

२०१० पृष्ठ.क्र १८३

२) कित्ता, मराठ्यांचा इतिहास पृष्ठ क्र.१८८

३) डॉ. कुलकर्णी अ.रा. मराठ्यांचा इतिहास १७०७ ते १८१८ भाग दुसरा, स्नेहवर्धन

प्रकाशन, पुणे द्वितीय आ.१९९५

४) कित्ता पृष्ठ क्र. ३३

५) पूर्वोक्त, मराठ्यांचा इतिहास, पृष्ठ क्र. १९०

६) पूर्वोक्त, मराठ्यांचा इतिहास, पृष्ठ क्र. १९२